Pregaria.cat

Entrada

L'altra realitat

Quan preguem, quan meditem, ens obrim a l'altra realitat, aquella de la fe, aquella que s'escapa als nostres sentits i que generalment està com embolicada de misteri. Moltes vegades restem aturats davant una porta tancada o una muralla aparentment impossible. Algunes vegades pot ser que des de l'altra realitat ens arribin signes interiors que no neixen de la nostra iniciativa.

El silenci profund, en el que tot calla interiorment, sembla que ens disposa per estar atents a l'altra realitat. La Paraula de Déu, que llegim o proclamem en comunitat o en solitud porta també olors i invitacions sobre l'altra realitat.

Altres camins poden ser també la conversa, el comentari sobre el què passa en el món, l'acció, la contemplació de la natura, el cor compassiu, la lluita per la justícia i el bé de les persones ... i tantes i tantes coses de la nostra realitat que d'alguna manera ens fan arribar el so difús i misteriós de que no tot acaba aquí i que el nostre univers en els seus limitis de l'espai i en els profunds personals està amarat de la Presència Una i Comunitària.

Tot plegat no ens ha de resultar nou, perquè si estem atents a la nostra realitat palpem el misteri del més aquí. La realitat de la natura amb tota la seva complexitat des dels detalls mínims fins als forats negres de l'univers ¿és que potser no és també plena de misteri? Anem sabent coses de les seves lleis i de determinades formes de funcionar, però per què hi és, per què d'aquesta manera i com és possible que hagi evolucionat en la direcció que desemboca en la consciència humana capaç de llibertat, raciocini i amor? Què potser no és un misteri, tot plegat ?

Quan has estat a prop del creixement d'un infant... el pare, la mare... ¿no et parlen del misteri d'aquesta vida personal que es va obrint enmig dels entrebancs de continuades dificultats i limitacions? La nostra realitat és ja ben complexa i misteriosa, i això que els sentits i la ment semblen eines bones i adequades per a capir-la i anar descobrint la seva identitat.

La pregària ens situa cara a cara amb la realitat, tant en la dimensió del més enllà com en la dimensió del profund d'aquí. Quan aquesta pregària es centra en Jesús es quan un entra en relació amb la història, amb el moment actual que estem vivint, i amb el futur promès. En Ell s'uneix el temps (història, present i futur) i l'espai (el d'aquest món i el de la realitat escatològica dels cossos espirituals).

Quan ens situem en Jesús tot esdevé una única realitat: Déu i Home, Alfa i Omega, definitiu Amor en l'Esperit.

Jesús Renau sj.